

Sygnatura akt XVIII C 708/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 27 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Krzysztof Kurosz

Protokolant:Magdalena Skonieczka

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2016 r. Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko T. M.

- o zapłatę 536,18 zł

oddala powództwo.

XVIII C 708/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 lutego 2012 r. powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego T. M. kwoty 536,18 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona przez niego wierzytelność wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z (...) S.A. Powód zaznaczył, że nabył tę wierzytelność na podstawie umowy o przelew wierzytelności.

/pozew – k.2-4 w zw. z 17-18/

Nakazem zapłaty z dnia 16 marca 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Lublinie powództwo zostało uwzględnione w całości.

/nakaz zapłaty – k.4 odw ./

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, podnosząc, że zarzut nieistnienia należności dochodzonej pozwem, nadto podnosząc zarzut przedawnienia.

/sprzeciw k. 10/

W piśmie procesowym z dnia 4 maja 2016 roku pełnomocnik powoda wniósł o dopuszczenie dowodu z załącznika do cesji – gdyby była ona kwestionowana – zaznaczając jednocześnie, iż załącznik ten znajduje się w jego władaniu i dotychczas nie został złożony.

/pismo k. 34 odw . /

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

W dniu 31 października 2008 r. pozwany T. M. zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) S.A. z siedzibą w W.. /umowa k. 42/

(...) S.A. wystawił trzy faktury: w dniu 7.12.2009 r. na kwotę 122,49 zł, w dniu 6.1.2010 r. na kwotę 74,99 zł oraz w dniu 6 marca 2010 r. a kwotę 330,00 zł.

/faktury k. 39 – 41/

W dniu 18 października 2011 roku (...) S.A. w W. zawarł z (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. umową cesji wierzytelności.

/umowa cesji k. 38/

Powód nie załączył wykazu wierzytelności.

/okoliczność bezsporna/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Wątpliwości Sądu wzbudziła umowa cesji wierzytelności, na podstawie której nie sposób przyjąć, by strona powodowa w sposób należyty wykazała przejście zbywanej wierzytelności na powoda. Umowa nie wymienia wierzytelności, która miałaby przysługiwać przeciwko pozwanemu.

Powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie złożył wykazu wierzytelności a zatem nie przedstawił żadnego dowodu by umowa przelewu dotyczyła wierzytelności przysługujących przeciwko pozwanemu. Pozwany już w sprzeciwie z dnia 1 lipca 2015 r. zakwestionował nie tylko istnienie roszczenia ale również – bardzo szeroko – pozostawanie w związku zobowiązaniowym z powodem. Innymi słowy należało przyjąć, iż w sposób oczywisty ze sprzeciwu wynika kwestionowanie wszelkich okoliczności koniecznych do uwzględnienia powództwa – a zatem również istnienia i skuteczności cesji.

Pomimo treści sprzeciwu pełnomocnik powoda nie złożył do akt sprawy wykazu wierzytelności – załącznika do cesji. Nie musiał być wyraźnie do tego zobowiązany przez Sąd, gdyż zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r. (III CSK 119/09, LEX nr 852864 „obowiązek złożenia w sądzie oryginału dokumentu powstaje automatycznie z chwilą zgłoszenia przez stronę przeciwną takiego żądania, a więc bez potrzeby wydawania przez sąd jakichkolwiek rozstrzygnięć w tym przedmiocie. Różni się więc on od obowiązku przedstawienia dokumentu na zarządzenie sądu w trybie art. 248 k.p.c. W tym ostatnim przypadku obowiązek ten uzależniony jest od decyzji sądu i ma szerszy zasięg podmiotowy, gdyż obejmuje każdego, u kogo określony dokument się znajduje.”. Nadto zarządzeniem z dnia 16 maja 2016 r. Sąd wzywał pełnomocnika powoda do przedstawienia wszelkich dowodów – pod rygorem uznania później złożonych za spóźnione. Załącznik do cesji – mimo to nie został złożony.

Nadto w ocenie Sądu stanowisko strony powodowej jest w pewnym sensie niezrozumiałe oraz pozostaje w sprzeczności z obowiązującą w polskiej procedurze i prawie materialnym zasadą (zakotwiczoną m.in. w części w art. 6 k.c.) actor venire debet instructor quam reus (powód powinien przyjść <do sądu> lepiej przygotowany niż pozwany). To powód – w razie kwestionowania powództwa w całości – powinien sam z siebie przedstawiać dowody na jego zasadność – a nie informować Sąd, iż ewentualnie może i mógłby złożyć ten dowód – ale jeżeli zostanie o to poproszony przez Sąd. Niezrozumiałość stanowiska strony powodowej – w ocenie Sądu – polega zatem na tym, iż strona powodowa – jak się wydaje – oczekuje, że to Sąd będzie nalegał by przedstawiła ona dowody na swoją korzyść. Stanowisko takie sprzeczne jest z zasadą kontradiktoryjności i równości stron – zakazującej udzielania pomocy jednej stronie przez Sąd – po to by strona uzyskała dla siebie korzystny wyrok.

Biorąc powyższe pod uwagę – należało oddalić wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z dokumentu, który pomimo istnienia takiego obowiązku – nie został przez stronę powodową złożony. Sąd nie wie bowiem co jest w tym dokumencie i czy w ogóle istnieje – nie może zatem dopuścić dowodu w tym zakresie.

Dodać również należy, iż należało oddalić wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego. W niniejszej sprawie w ogóle nie chodziło o kwestie księgowości. Nikt nie kwestionował księgowej strony dokumentów – lecz to, czy w ogóle doszło do cesji. Księgowy w tym zakresie z pewnością by nie pomógł.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany oraz (...) S.A. zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o której mowa w art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. nr 171, poz. 1800 ze zm.).

Powód dochodzi roszczenia jako nabywca wierzytelności. Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Jednakże w takiej sytuacji dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (art. 513 § 1 k.c.) Uregulowany w art. 509 k.c. przelew wierzytelności należy do czynności prawnych rozporządzających, bowiem przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą zbywcy, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Podkreślić należy, że warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność (wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/99, Biul. SN 2000/1/1).

Powód przedstawił w niniejszej sprawie jedynie umowę cesji wierzytelności, która w żaden sposób nie dotyczy pozwanego, bez wykazu wierzytelności mającej przysługiwać w stosunku do pozwanego, mimo iż wykaz wierzytelności stanowi element umowy (k. 38 - § 3 cesji).

Należy zatem stwierdzić, że umowy przelewu nie konkretyzuje bowiem zbywanej wierzytelności. Z faktu, iż cesja odwołuje się do zbiorczego wykazu różnych wierzytelności nie wynika, iż wśród nich znajduje się wierzytelność dotycząca pozwanego. W tej sytuacji nie może ona stanowić dostatecznego dowodu na przejście wierzytelności. W związku z art. 6 k.c. powód nie wykazał by przysługiwała mu wierzytelność wobec pozwanego.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż w toku bieżącego postępowania strona powodowa wykazała jedynie fakt, że jest inwestycyjnym zamkniętym funduszem sekurytyzacyjnym oraz, że strona pozwana zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód zatem nie udowodnił jakimikolwiek środkami dowodowymi, umożliwiającymi weryfikację twierdzeń pozwu faktu nabycia konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu.

Reasumując, wobec stanu faktycznego sprawy oraz zaoferowanych dowodów nie sposób uwzględnić powództwa i uznać, że wobec pozwanego zobowiązanie przeszło skutecznie na powoda, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości.

Wobec powyższego, powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.